

РЕШЕНИЕ

№ 3937

гр. София, 15.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 07.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1018** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.36, ал.1, т.2 от Наредбата за ползване на студентските общежития и столове /в редакц. преди изм. и доп. с ПМС №68/26.02.21 г., обн., ДВ, бр. 19 от 5.03.2021 г./

Образувано е по жалба на Н. Д. Б., чрез пълномощника му адв.И. Г., срещу Заповед №112/15.01.2021 г. на Ректора на Техническия университет-С., с която жалбоподателят, в качеството на студент, Стопански факултет, 3 курс, редовна форма на обучение, специалност „Индустриален мениджмънт“, е отстранен от студентско общежитие за целия срок на следването.

Наведените основания за оспорване са за нарушение на установената форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.2-4 АПК, аргументирани в жалбата.

С писмения отговор по жалбата, инкорпориран в съпр.писмо по изпращане преписката на съда, ответникът конкретно и подробно излага съображения за неоснователност на доводите и твърденията на жалбоподателя, съотв. за законосъобразност на оспорения акт.

В о.с.з. пред АССГ жалбоподателят, чрез пълномощника си-адв.К., поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Заявява и искане за присъждане на разноските за съдебното производство.

Ответникът, чрез процесуалния си представител-юрк.З., оспорва жалбата и моли за

отхвърлянето ѝ, по съображенията в депозирания писмен отговор. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а при условията на евентуалност, ако жалбата бъде приета за основателна, релевира възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на акта, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима-налице са положителните условия, съотв.липсват пречките свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба по чл.159 АПК. Жалбата е подадена срещу акт, който може да бъде съдебно оспорен и от лице, легитимирано да го направи в качеството на неблагоприятно засегнат негов адресат-чл.147, ал.1 АПК. Спазен е и преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК /л.12; л.8 от делото/, а в случая е приложим и удължения 2-месечен срок по чл.140, ал.1 АПК, поради липса на указание пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения на съда:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган-ректора на ТУ-С.. Компетентността на органа да издаде процесната заповед произтича от чл.36, ал.3 от Наредбата за ползване на студентските общежития и столове /в редакц. преди изм. и доп. с ПМС №68/26.02.21г., обн., ДВ, бр. 19 от 5.03.2021 г./, издадена на основание законовата делегация на чл. 9, ал. 3, т. 8 от Закона за висшето образование.

Не е допуснато съществено нарушение на изискването за форма, обуславяща отмяната на акта на основанието по чл.146, т.2, вр.чл.59, ал.2, т.4 АПК. Действително в оспорената заповед се съдържат само правните основания за издаването ѝ. Отделното излагане на фактически съображения обаче е допустимо в съотв. с установената задължителна съдебна практика /ТР №16/1975 г. на ОСГК на ВС/. В случая фактическите съображения на органа се съдържат в писмо от 07 РУ-СДВР за заведена преписка с рег. №33823МК-1914/2020 г., асоциирано към заповедта чрез изричното препращане към него от органа /л.12/. Допълнителни съображения се съдържат и в доклада от 21.12.20 г. на ръководителя на отдел „С. общежития и столове“, приложен в преписката /л.14 /.

Видно от изложеното в писмото на 07 РУ /л.13/, при посещение на 18.12.20 г. около 16.00 ч. от полицейски служители на общежитие- [жилищен адрес] стая 604 в ж.к., „С. град“, в която страните не спорят, че е бил настанен жалбоподателят, са били извършени процесуално следствени действия „претърсване и изземване“. Изложено е още, че жалбоподателят в настоящото производство Н. Б. сам е заявил на полицейските служители, че държи наркотични вещества. В стаята са били намерени и иззети полиетиленови пликове, съдържащи растителна маса. Б. е бил задържан за срок от 24 часа за разпространение на наркотични вещества, а срещу него впоследствие е било повдигнато и обвинение по чл.354А от НК.

В съдебното производство не се ангажират доказателства за опровергаване на горе изложените факти. Нещо повече с жалбата до АССГ осъществяването им не се и оспорва-жалбоподателят не твърди, че не е държал в ползваната от него стая в студентското общежитие наркотични вещества и не ги е разпространявал. Следователно наличните по преписката данни са достатъчни тези факти да бъдат

приети за доказани за целите на съдебното административно производство. Обратно на доводите на жалбоподателя, установяването на деянието по реда на Наказателнопроцесуалния кодекс е относимо към наказателното производство, свързано с наличието на извършено престъпление по чл.354А НК, но не и към производството по издаване на заповедта-ИАА. Противното би означавало до приключването на наказателното производство жалбоподателят евентуално да бъде оставен необезпокоявано да държи и разпространява наркотични вещества от студентското общежитие в[жк]-С..

В производството по издаване на заповедта не е допуснато и съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Неуведомяването на жалбоподателя за началото на производството по издаване на акта не винаги е съществено процесуално нарушение. Този извод съдът обуславя с факта, че в производството пред АССГ е обезпечено в пълен обем правото на защита на жалбоподателя- и по фактите и по правото. Второ, нормата на чл.168, ал.4 АПК предвиждаща, че неуведомяването за началото на производството е винаги /абсолютно/ съществено процесуално нарушение е отменена преди издаването на процесната заповед /ДВ, бр.15 от 19.02.21г./ . Трето, в съотв. с установената съдебна практика, нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато, ако не е било допуснато, е било възможно органът да достигне до друго решение на въпроса предмет на производството. В случая такова съмнение при установените по делото факти въвн от всяко разумно съмнение не е налице.

Установените по делото факти субсумират приложеното и посочено в заповедта от ответника материално правно основание за издаването й-чл.36, ал.1, т.2, чл.21, т.10 от Наредбата за ползване на студентските общежития и столове / в действащата й към момента на издаването на заповедта редакция/, вр. чл.9, т.6 от Правилника за вътрешния ред в студентските общежития към ТУ-С. /ПВРСОСТУС/.

Установените факти-държането на наркотични вещества в студентско общежитие от ползвателя Б. представляват грубо нарушение на вътрешния, което е втората алтернатива по чл.36, ал.1 т.2 от Наредбата за ползване на студентските общежития и столове / в действащата й към момента на издаването на заповедта редакция по арг. от чл.142, ал.1 АПК- преди изм. и доп. с ПМС №68/26.02.21г., обн., ДВ, бр. 19 от 5.03.2021 г./, без да е необходимо нарушението на чл.21, т.10 от с.н. и чл.9, т.6 от ПВРСОСТУС, забраняващи съхраняването на наркотични вещества на територията на студентското общежитие, да е и системно.

Не е осъществено и основанийето за оспорване по чл.146, т.5 АПК. Заповедта и наложеното с нея наказание по чл.36, ал.1, т.2 от Наредбата за ползване на студентските общежития и столове / в действащата й към момента на издаването на акта редакция/ са при условията на оперативна самостоятелност.

С издаването на акта и отстраняването за целия срок на следване на жалбоподателя от студентското общежитие е обезпечена легитимната цел да се защити здравето на студентите, живущи в там.

С оглед на горе изложеното, неоснователната жалба се отхвърля.

При този изход на спора и своевременното направеното искане за разноси, на ответника следва да бъде заплатено юрисконсултско възнаграждение, което при съобразяване с фактическата и правна сложност на делото; обема и качеството на реално предложената юрисконсултска защита, и на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната

помощ, съдът определя в максимален размер-200 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 23-ти състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Д. Б., чрез пълномощника му адв.И. Г., срещу Заповед №112/15.01.2021 г. на Ректора на Техническия университет-С., с която жалбоподателят, в качеството на студент, Стопански факултет, 3 курс, редовна форма на обучение, специалност „Индустриален мениджмънт“, е отстранен от студентско общежитие за целия срок на следването, КАТО НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА Н. Д. Б., ЕГН [ЕГН] да заплати на Техническия университет-С. сумата в размер на 200 /двеста/ лева, юрисконсултко възнаграждение.

Решението може да бъде оспорено с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: